

עפ"א (חיפה) 59601-12-24 - שמעון פייביש, נ' מדינת ישראל

עפ"א (חיפה) 59601-12-24 - שמעון פייביש, נ' מדינת ישראל מחוזי חיפה

עפ"א (חיפה) 59601-12-24

שמעון פייביש,

נגד

מדינת ישראל

בית המשפט המחוזי בחיפה בשבתו כבית-משפט לערעורים פלייליים

[01.02.2025]

כבוד השופט זיו אריאלי

פסק דין

1. לפני ערעור על פסק דינו של בית המשפט לעניינים מקומיים בחיפה מיום 7.11.24. פסק הדין ניתן ב- 11 הליכים אשר הדיון בהם אוחד, ואשר עניינם בדו"חות חנייה שניתנו למערער בין השנים 2019-2023.
2. בקצרה ייאמר כי דו"חות החנייה מושא ההליכים - נרשמו בגין חנייה של המערער וילדיו במקומות חנייה מסומנים ברחוב ביל"ו בחיפה. בעוד שהמערער טען כי מדובר בשטח בבעלותו ועל כן באפשרותו לחנות במקום, הרי שהמשיבה טענה כי מדובר ב"מדרכה", וזאת במנותק מהשאלה הקניינית.
3. במסגרת אחד התיקים שהתנהלו [ח"נ 21943-07-19] הגיש המערער טענות מקדמיות, לרבות טענות בדבר קיומו של השתק פלוגתא, וכן התייחס לשאלת האפשרות לקבל היתר על פי חוק התכנון והבנייה, אשר יכשיר את האפשרות לחנות במקום.
4. בית המשפט לא הכריע בטענות המקדמיות, ותחת זאת, ביום 21.6.23 התקיים דיון במסגרתו הגיעו הצדדים להסכמה דיונית, אשר ניתן לה תוקף של החלטה. זו לשון ההסדר:
"הגענו להסדר דיוני לפיו תינתן לנאשם שהות בת 8 חודשים מהיום (עד ליום 21.2.23 - צ"ל 21.2.24), להגיש כל בקשה או תביעה ו/או כל הליך אחר נדרש, לצורך הסדרת מקום החניה בשטחו הפרטי כנטען (שטח החניה מושא כתבי האישום שהוגשו כנגדו).
במהלך שמונת החודשים, הליכי הגבייה בכל כתבי האישום ודו"חות החניה שניתנו כנגד הנאשם בגין חניית רכבו בשטחו הפרטי כנטען על ידו - יעוכבו, והמאשימה תחדל ממתן דו"חות, אלא אם יש בחנייה משום סיכון להולכי רגל ולתנועה. מובהר בזאת, והנאשם מסכים לכך בחתימת ידו על הסדר זה, כי ככל שהליכי הרישוי יסתיימו בהיעדר היתר לחנות במקום (לאחר מיצוי ההליכים), יעמדו כל הקנסות והדו"חות שנערכו כנגד הנאשם, לפירעון מידי אלא אם יגיע להסדר אחר עם ב"כ המאשימה.

במידה והנאשם יפעל כאמור לעיל ומנסיבות שאינן תלויות בו יתארך אותו הליך, יכול לפנות בבקשה למתן ארכה מעבר לשמונת החודשים שניתנו לו, כאשר תגובת המאשימה תינתן בגוף הבקשה".

5. בהמשך להסדר זה ניתנה החלטה באותו יום על ידי בית המשפט קמא, לפיה:
"למען הסר ספק, משמעות ההסדר הדיוני מבחינה מעשית היא, שככל שדרכו של הנאשם להכשרת החניה לא תצלח, יימחקו בקשותיו להישפט, וכל התיקים שנפתחו בתיק "נט המשפט" ואלה שממתינים לפתיחה - ייסגרו. לידיעת הנאשם ותגובתו בתוך 7 ימים מהיום, במידת הצורך".

6. בדיון מיום 6.3.24 הודיעה ב"כ המאשימה כי הנאשם לא קיבל היתר, ובית המשפט התבקש להכריע בכתבי האישום. המערער ביקש ארכה, שכן לטענתו הוא מנהל מגעים עם מחלקות בעיריית חיפה על מנת להסדיר את הנושא. בהחלטה מיום 10.6.24, לאחר שהתבקשה ארכה נוספת, הורה בית המשפט קמא כך:
"בהחלטת בית המשפט מיום 21.6.23 נקבע כי על הנאשם להתחיל בתהליך הגשת בקשה לרישיון, להבדיל מפגישות עם גורם זה או אחר. כן עולה כי פנייתו של הנאשם נעשתה בחודש 22.2.24, במקום להתחיל בדבקות כבר עם סיום הדיון בחודש 6/2023. לפיכך, ניתנת ארכה נוספת בת 60 יום להתחלת הליך לקבלת היתר, ולא - ייחשב הנאשם כמי שמודה בכתבי האישום, ויוכרע דינו, בהתאם להסדר הדיוני מיום 21.5.24 (צ"ל 21.6.2023)".

7. ביום 24.9.24 הגיש המערער הודעה לבית המשפט בה נטען כי המשיבה הפרה את ההסדר, שכן נרשמו למערער דו"חות חנייה. עוד פירט המערער מהלכים שנקט, לשיטתו, לשם קבלת היתר. בתגובתה ציינה המשיבה כי מאז ההסדר הדיוני חלפו 15 חודשים, ולא ניתן היתר לחנייה. לפיכך יש להעמיד את הקנסות לפירעון.

8. ביום 26.9.24 ניתנה החלטת בית המשפט קמא, במסגרתה נדחו טענות הנאשם. נקבע, כי אין מקום לדון בטענות המערער לגופו של עניין [הגדרת השטח כפרטי, טענות בנוגע לכוונה אותה הוא מייחס למשיבה להפקיע את השטח, ועוד]. זאת, נוכח ההסדר הדיוני אליו הגיעו הצדדים. נקבע בנוסף כי נוכח ההסדר הדיוני בין הצדדים, הרי שדין הדו"חות שנרשמו למערער מאז ההסדר הדיוני ועד למועד מתן ההחלטה - להתבטל.

בית המשפט קמא הורה למאשימה לערוך רשימה של כל כתבי האישום שהוגשו כנגד הנאשם בגין חנייה במקום מושא הבקשה, ולהגיש הרשימה לבית המשפט ולמערער. ניתנה לצדדים ארכה בת 45 יום לשם מיצוי הליך מו"מ בעניין גובה סך הקנסות, וכי ככל שלא יוגש הסדר טיעון בתוך פרק הזמן האמור - תגיש המאשימה הודעת עדכון.

9. ביום 1.10.24 הגיש המערער בקשה לעיון חוזר, אליה צירף טיעונים נוספים. בו ביום דחה בית המשפט קמא את הבקשה, תוך שציין כי:

"יש לשים סוף להתדיינות שעניינה חנית הנאשם במקום לגביו נטענת הפרעה לתנועה ולהולכי הדרך. ניתנה לנאשם ארכה בת כשנה וחצי על מנת להסדיר עניין זה, והנאשם נתן הסכמתו להסדר הדיוני אשר קיבל תוקף של החלטה, לפיו ככל שלא יסדיר היתר לחנייתו, יישא בתשלום הקנסות שנרשמו בכתבי האישום/הדו"חות".

10. ביום 6.10.24 הגישה המשיבה רשימה הכוללת את הדו"חות שנרשמו לנאשם בגין חנייה ברחוב ביל"ו. על פי הודעת המשיבה, מדובר ב- 17 דו"חות על סך 500 ₪ כל אחד. בית המשפט קמא הורה למערער למסור תגובתו להודעת המשיבה.

11. ביום 25.10.24 הודיע הנאשם כי על פי ההחלטה מיום 26.9.24, ניתנה לצדדים ארכה בת 45 יום לשם מיצוי המו"מ. משלא חלף המועד, הרי שלא מוצה המו"מ. בנוסף נטען כי אין בסיס להתנהלות המשיבה, המבקשת לגזול את שטח החצר שלו, ולהפוך אותה למדרכה ציבורית. המערער טען כי יש לזכות אותו מכל ההאשמות נגדו, בין היתר נוכח השתק והחלטה שיפוטית שניתנה בשנת 1997 הקובעת כי חניית המערער במקום - מותרת.

12. בהחלטתו מיום 27.10.24 קבע בית המשפט קמא כי:

"אין בכוונתי לשוב ולדון בהסדר הדיוני אשר קיבל תוקף של החלטה. על המאשימה להגיש רשימה של מספרי הדו"חות, מועד מתן הדו"חות וסכום כל דו"ח, וכן סך כל הדו"חות מבחינה כספית, על מנת שניתן יהיה לגזור את דינו של הנאשם. מהרשימה יש לגרוע דו"חות שניתנו בתקופה לגביה הוסכם שיבוטלו הדו"חות, או שלא יינתנו דו"חות. יש לכבד את ההסדר הדיוני ככתבו וכלשונו. הודעת המאשימה תוגש בתוך 14 יום מהיום".

13. בהתאם להחלטת בית המשפט קמא מיום 27.10.24, הוגשה מטעם המשיבה הודעה משלימה אליה צורפה רשימת הדו"חות שנרשמו למערער. בו ביום ניתנה הכרעת דין בה נקבע כי המערער לא פעל למיצוי הליך קבלת ההיתר, כי נכון להיום אין בידו היתר להחנות את רכבו במקום מושא כתבי האישום, ועל כן, בהתאם להסדר הדיוני - יש להרשיעו בגין הדו"חות שנרשמו לו. עם זאת נקבע, כי במסגרת הכרעת הדין יש לגרוע את הדו"חות שנרשמו לחובת המערער עד ליום 24.1.19, שכן על פי החלטת בית המשפט קמא מאותו יום - כתבי אישום שהוגשו בגין דו"חות עד אותו מועד - בוטלו. אשר לגזר הדין, הרי שבית המשפט קמא קבע כי לפני משורת הדין יוטל על המערער קנס בגובה הקנסות המקוריים (וללא תוספת פיגורים)*. משכך הוטל על המערער קנס בסך 5,000 ₪.

14. מכאן הערעור. בהודעת הערעור נטען כי פסק דינו של בית המשפט קמא ניתן בניגוד לדין, בהתעלם מטענות המערער ומבלי שניתן לו יומו בבית המשפט, ומבלי שניתנה לו הזדמנות לצמצם או לבטל את הקנסות שהוטלו עליו. נטען, כי בית המשפט התעלם מטענות המערער ביחס לקיומו של השתק פלוגתא, נוכח החלטה משנת 1997 במסגרת תיק קודם שהתנהל נגדו, ולפיה בוטל דו"ח שניתן למערער, תוך שנקבע כי יש לראות את מקום החנייה בו החנה המערער כמקום חניה לגיטימי. נטען כי הדו"חות שנרשמו למערער, כמו גם ההליכים המשפטיים בעקבות הדו"חות - נועדו למטרה זרה [נישול המערער מהמקרקעין השייכים לו]. נטען כי לא בוצעה עבירה על ידי המערער, שכן חניית כלי הרכב במקום אינה מפריעה לציבור ואינה גורמת לסכנה לציבור. נטען כי המשיבה נוקטת באכיפה בררנית, וכי כיום המשיבה אינה אוכפת את הדין ביחס לכלי רכב אחרים החונים במקום.

15. מנגד, טוענת המשיבה כי המערער מנסה במסגרת הערעור להתנער מהסדר דיוני אותו ערך מרצונו ובעת שהוא מיוצג. משלא עלה בידי המערער להשיג את שקיווה במסגרת ההסדר - הוא מנסה כעת להשיב את הגלגל לאחור ולערוך מקצה שיפורים בהסדר.
16. במסגרת הדיון חזרו הצדדים על טענותיהם.
17. לאחר ששמעתי את טענות הצדדים נחה דעתי כי דין הערעור להידחות.
18. הרשעת המערער בבית המשפט קמא לא נחתה עליו בהפתעה. היא תולדה של הסכמות דיוניות בין הצדדים, הסדר אשר נחתם על ידי המערער עצמו ובא כוחו, ואשר קיבל תוקף של החלטה על ידי בית המשפט קמא. המערער היה מיוצג לכל אורך ההליכים המשפטיים נגדו, לרבות בשלב עריכת ההסדר הדיוני. לא היו עובדות אשר הוסתרו מהמערער ומבא כוחו. המערער ידע היטב את הסיכויים והסיכונים שבעריכת הסדר דיוני, הוא הבין את ההסדר ומשמעותו, אף פעל למימושו ולאכיפתו. הובהר למערער כי עליו לפעול לקבלת היתר אשר יאפשר את חניית רכבו במקום בו החנה, ואשר בגינם נרשמו למערער דו"חות. הובהר למערער פרק הזמן לקבלת היתר, והובהרה המשמעות של אי קבלת היתר. המערער פנה למחלקות שונות בעירייה לשם קבלת היתר, ביקש (וקיבל) ארכה לשם מיצוי ההליכים בעירייה - ואף פנה לבית המשפט לשם אכיפת ההסדר, כאשר התברר כי נרשמו לו דו"חות גם במהלך התקופה בה התחייבה המשיבה לא לרשום דו"חות ולא לגבות קנסות. לא למותר לציין - הדו"חות שניתנו בתקופה זו - בוטלו.
19. אם כן - המערער עמד על קיום ההסדר, עד אשר נגזר דינו, וכעת מבקש לבטלו, בגין טענות אשר מלכתחילה נזנחו על ידו עם חתימת ההסדר הדיוני.
20. בית המשפט יכול ויאפשר לנאשם לבטל הסכמה דיונית, דוגמת ההסדר הדיוני אשר בעקבותיו ניתן פסק דינו של בית המשפט קמא - מקום בו קיים היה, בעת עריכת ההסדר, פגם ברצונו החופשי של הנאשם, או כאשר היה כשל בייצוג המשפטי, או כאשר קיים חשש ממשי לעיוות דין. לעניין זה על בית המשפט לבחון גם את העיתוי בו מבקש הנאשם לחזור בו מההסדר הדיוני, ומקום בו מתבקשת החזרה מההסדר לאחר התממשותו - תגבר הנטייה לדחות בקשה זו.
21. בעניינינו, כאמור - לא נטען לכשל בייצוג (אדרבא, המערער מיוצג עדיין בידי אותו סנגור). אף אין טענה לפגם ברצונו החופשי או בהבנתו של המערער את פרטי ההסדר הדיוני או משמעותו (ההיפך הוא הנכון - בית המשפט הבהיר ובמספר הזדמנויות מה המשמעות של ההסדר הדיוני).
22. מעל לכל אלה - לא קיים חשש לעיוות דין. המערער היה מודע לקשיים הניצבים בפני קבלת היתר (ר' למשל דברי בא כוחו בדיון מיום 13.6.22 בתיק ח"נ 30238-04-21) ובכל זאת נתן הסכמתו להסדר הדיוני. בצדק ציין בית המשפט קמא כי ההסדר אינו מותנה בהצלחת המהלכים בהם נקט המערער לשם קבלת היתר כאמור. המערער קיים את ההסדר, נהנה מפירותיו (הפסקת גבייה של הקנסות וביטול קנסות שניתנו במסגרת התקופה שניתנה לו לקבל היתר להחנות את רכבו במקום שבמחלוקת) - ורק לאחר שניתן גזר הדין, מבקש לבטל את ההסכמות הדיוניות בנימוק כי אין להן הצדקה.
23. לא מצאתי כי מתקיים טעם מיוחד המצדיק להתיר למערער לחזור בו מההסדר הדיוני שנערך עמו. לא מצאתי כי מקיום ההסדר האמור עולה חשש לעיוות דין. בניגוד לטענת המערער כי לא ניתן לו יומו בבית המשפט, הרי שביטול המשפט קמא העניק למערער ארכות חוזרות לשם מיצוי ההליכים לקבלת היתר, ביטול (לבקשת המערער) דו"חות אשר לא תאמו להסדר הדיוני, ואף בגזר הדין הלך כברת דרך לקראת המערער, עת גזר עליו את סכום הקנסות בלבד, ללא תוספות פיגורים.
24. נוכח האמור נראה כי לא נפלה שגגה בפסק דינו של בית המשפט קמא, ולא נמצאה עילה להתערבות בפסק הדין.
- הערעור נדחה, לפיכך.
- המזכירות תעביר את העתק פסק הדין לצדדים.
- ניתן היום, ג' שבט תשפ"ה, 01 פברואר 2025, בהעדר הצדדים.